

**Západočeská univerzita v Plzni Fakulta
designu a umění Ladislava Sutnara**

Bakalářská práce

PROPOJENÍ

Aneta Voženílková

Plzeň 2020

**Západočeská univerzita v Plzni Fakulta designu a
umění Ladislava Sutnara**

Katedra výtvarného umění
Studijní program Výtvarná umění
Studijní obor Ilustrace a grafika
Specializace Malba

**Bakalářská práce
Propojení
Aneta Voženílková**

Vedoucí práce: Doc. Akad. Mal. Aleš Ogoun
Katedra výtvarného umění
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara
Západočeské univerzity v Plzni

Plzeň 2020

**Prohlašuji, že jsem umělecké dílo vypracovala
samostatně a nejedná se o plagiát.**

Plzeň, 2020

obsah

1 Téma a důvod jeho volby.....	5
2 cíl práce.....	6
3 Srovnání malby a přístupu v kontextu oboru, inspirační východiska.....	7,8
4 proces přípravy.....	9,10
5 proces tvorby.....	11
6 Technologická specifika a popis díla.....	12,13
7 Mé dosavadní dílo, přínos práce.....	14
8 sebereflexe.....	15
9 seznam použitých zdrojů.....	16
10 resumé.....	17
11 seznam příloh.....	18

Téma a důvod jeho volby

Na téma Propojení jsem pomýšlela již řadu let, protože mě provází odjakživa, jen jsem hledala ten pravý způsob jak jej ztvárnit.

Všímám si detailů, charakterů, struktur i barev všeho a všech okolo sebe, a od malička jsem spoustu věcí přirozeně přirovnávala. Zdálo se mi až neuvěřitelné, jak jsou různé přírodniny podobné živočichům, a jak je všechno

propojené, a přes to si člověk začal myslet, že je právě on, pánem tvorstva. Myslím, že lidé by měli být bratry zvířat, stromů a kamenů. A všechno by mělo souznít, navzájem se chránit, a ne se prát.

A proto, pro mě bylo výzvou ztvárnit téma propojení člověka s přírodou, chtěla jsem aby to vyznělo veseleji a hravěji, opačně než pravdivé odtrhnutí člověka od přírody, které se dnes tak často vidí a ztvárňuje.

Chtěla jsem všechnu tuto přirozenou lehkost, kterou vidím v propojení s přírodou, zobrazit co nejjednodušeji a nejopravdověji, proto jsme zvolila obyčejné přímé portréty, a jednoduché zobrazení přírodnin a zvířat, abych podtrhla to, že někdy je lepší dětsky uvažovat a žít radostně, než strašlivě dumat a být neustále v běhu myšlení, jeho otrokem.

Takové portrétky mě také vždy bavili nejvíce a myslím, že proto i přes jejich obyčejnost vysvětlí svou silou, za mě vše, co se tak často snažím říct.

Cíl práce

A tak jsem chtěla zachytit hlavně nás lidi, naše portréty, ve kterých je nejvíce vidět náš charakter, dobra z nás i zranění, a nám podobná zvířata a přírodniny. Abych poukázala na nesmyslnost pokroku a rozčtvrtování přírody, ohraničování a demolování, protože bez toho, čeho si myslíme, že jsme pány, bychom tu už dávno nebyli. Je naprostý nesmysl, prát se s nespoutaným plevelem, snažit se ohraničit životadárné vodní toky a nadávat na černé vrány, co posraly nám umyté auto. Všechno by mělo být pochopeno v souznění! Plevel tu byl dříve a je léčivý, dokonce ten který často roste u popelnic a ve městech má protiplísňové účinky. Voda se má kličkat jak chce a napojit okolní rostliny a vrány se jen snaží hnojit, a zasadit semínka z trusu, tam kde vidí pustinu.

Téma propojení mě tedy zaujalo už velice dávno v naivním dětství, mé neustálé přirovnávání struktur a podob, barevných tonů a tvarů mě často utvrzovalo v tom, že nemám moc velká

pochopení pro ničitele, pro zisk a pro ničivý pokrok. Protože jakmile vkročíme do přírody měli bychom si uvědomit, pokud jsme k sobě pravdiví, že jsme součástí, a že je tu všechno potřebné a my bychom měli ten mozek používat hlavně k tomu abychom lépe chápali a chránili přírodu a zjišťovali její účinky na naše zdraví, měli dobré nápady, které ale nemají negativní dopad, ne tak jako ty, které mají páni hlavně kvůli velkému zisku.

6

Srovnání malby a přístupu v kontextu oboru, inspirační východiska

V pracích se inspiroji především přírodou.

Mou další obrovskou inspirací jsou lidé. Jejich chování, pohledy do dálky, které jsou plné touhy, jindy smutku a starostí, někdy až dětinské radosti, charakterem i slovy, která mě od zajímavých jedinců různě na cestách i doma oslovila a utvrdila v tom, že každý z nás je něčím vyloženě úžasný. A jestliže na někom nevidíme nic, je to dáno třeba tím, že to ukrývá pod vší tou křivdou a neláskou někde v nitru, kde na sebe

nemůže už ani on sám.

V uměleckém kontextu mi byla obrovskou inspirací a takovou jakousi platonickou souputnicí Adriena Šimotová a její pohledy na figuru. Líbí se mi právě to, že ve svých portrétech a tvorbě zobrazuje spíše náladu a charakter jedince, než realistický portrét, který vlastně neřekne nic víc o člověku, než je jeho vlastně tak nedůležitý vzhled a povrchnost. Figurám Šimotová doslova vtiskává lidskost svým životadárným dotekem, a to se dotklo i lidskosti mé.

Také mě oslovil a určitě podpořil mou inspiraci Lucian Freud, především jedinečně vypadajícími osobami a charismatem, který dokázal každému člověku v malbě vtisknout. Má ve svých obrazech vlastně podobná přirovnání, jaké jsem použila já, třeba korpulentní dámu na krásné mohutné sedačce, hubeňoura a vychrtlého psa...

7

Dále mou lásku a touhu zabývat se portrétem znásobil obraz Slepého muže od Gustava Klimta, který mě zasáhl právě nepřikrášleností a opravdovostí, oproti jeho ostatním spíše dokonalým ženám, kterými se proslavil a které

mě osobně nezaujaly.

Řekla bych že má tvorba se nedá moc srovnávat se současnými malíři, protože je pojata velice klasicky, naprosto ne však fotorealisticky.

Proces přípravy

Chtěla jsem použít tyto formáty a formátky, také proto, že si myslím, že v umění je málo opravdu ryzího vtipu, který by nebyl spíše černým humorem. Například v politických a dalších, dnes neustále probíraných tématech. Taková téma mě nijak v mé vlastní tvorbě neoslovila, myslím, že jich máme všichni až po krk.

Jak jsem již zmínila, já věřím v přírodu a tak se inspiroji hlavně jí. Pokud na nějaký čas nevniknu do města, žiji spíše neadrtálštější život, kdy mě hřeje oheň, slípky pokvokávají, králík má rád hlazení po očních víčkách, asi mu to připomíná maminku, a květinky a bylinky se plazí za slunkem, stromy se probouzí a já jásám, chodím a starám se o své okřídlené i čtyřnohé přátele. Nic mě nenutí nakupovat drahé harampádí a šatstvo, nikterak zvlášť mě zde netrápí politika, protože občas stačí vědět, že je plná lží a dokud lidé nesetřesou staré rány a komplexy z dětství, a politici nepodstoupí dobrovolně psychotesty, a nepodívají se pravdě do očí, nic se v ní nejspíš,

až zase tolik nezmění. A tím pádem můžu doufat a čekat, částečně nevědomě v ústraní. Tam kde rozehraju svůj kousek světa, kde můžu tvořit, a propojím se s přírodou.

9

Portréty mi postupně vyvstávali z mysli, občas jsem někoho potkala, kdo mě inspiroval a byl až vtipně podobný pampelišce. Jindy jsem si vzpomněla na někoho, dnes už z dálky. Občas mi na opak zvířata připomněli lidi, třeba moje slepička Bohuška, dnes už je jí země lehká, mi připomněla nafrněnou zmalovanou dámu, kterou jsem nejspíš někde potkala.

Proces tvorby

Dílo se vyvíjelo z první myšlenky o 6. velkých plátnech z tvrdé surové juty, přes obrazy ve kterých by bylo rovnou propojované propojené na jedné malbě až jsem přišla na to , že pro mě nejzábavnější a vtipné řešení bude udělat portrét člověka a k tomu jemu podobnou přírodninu, nebo zvíře na malé plátno, tak jako jsme měli ve školce přiřazené symboly jako houbičku, medvídka nebo kytičku.

Je to 8 menších maleb na lněném plátně a 8 maličkových maleb, které větší malby vždy doplňují. A dvě velké malby na papíře a k nim dva střední formáty, které budou v dřevěných rámech. (ty jsou jediné malované akrylem) v době koronaviru jsem neměla možnost zajet pro větší plátna a materiál, a tak jsme to využila ve svůj prospěch, protože v přírodě také vítězí různorodost a nespoutanost, a tak jsem rozhodla, že některé obrazy budou na papíře, který jsem později napla na dřevěný rám.

Zvolila jsem techniku olejomalby a akrylu, a to bohužel i přes to, že je to chemická cesta, v průběhu let jsem občas experimentovala s přírodními barvami z různých hlinek a jílu, a také z některých spíše nestálých přírodnin, ale nenašla jsem ještě dostatek času a odhodlání vyrobit si tolik odstínu, které mě v malbě tak moc baví. A také vymyslet čím pigmenty a barviva pojít, abych docílila tak příjemné struktury, jaké si tak cením a vychutnávám například v olejových barvách. A tak, protože jsem nechtěla být ohraničena omezenou barevností a strukturou, zvolila jsem prozatím chemickou cestu. Třeba postupem času má velká série obrazů dostane čistě přírodní ráz, a potom bude ještě zajímavější sledovat přechod v čase. Tak jako je vlastně ve všem, přirozené a krásně dojít si postupem času

ke všemu, co cítíme že je nám opravdu blízké a vlastní.

12

Plátno jsem naklížila a našepsovala vlastním šepsem, který jsem si v posledních letech oblíbila nejvíce. Líbí se mi příprava a šepsování pláten jako rituál, jako když si balím žváro, přesně do vkusu, místo seschlé fabriky.

Malby jsem namalovala velkými štětci z prasečích štětín, které používám skoro vždy, protože se mi líbí malovat pastové struktury, spíše než lazury a na to se mi velice takové štětce hodí.

Mé dosavadní dílo, přínos práce

Tento soubor maleb bude prozatím, třeba až do mé smrti, nekonečný. Postupem času bych chtěla zachycovat všechny tváře, které potkám a budou mi připomínat něco z přírody. A potom vystavit tento obrovský soubor děl.

14

Sebereflexe

Myslím, že jsem zachytila, co jsem si přála

zachytit, ovšem postupem času bych ráda upustila od chemických barev a začala více pracovat s přírodními zdroji, kterých je jistě nespočet.

Seznam použitých zdrojů:

a) Knižní literatura

1.Slánský, Bohuslav. Technika v malířské tvorbě; malířský a restaurátorský materiál. Vyd. 1. Praha, Státní nakladatelství technické literatury, 1973, 186 stran.

2.Rezek, Petr. Tělo, věc a skutečnost v současném umění. Praha; Jazzová sekce, 1983, 240 stran.

3.Šimotová, Adrena. Hlava k listování. Vyd. 2. Nakladatelství Nadační fond Adrieny Šimotové a Jiřího Johna, 2016, 272 stran.

resume

all my existing works of art are inspired by nature. my work captures the connection between man and nature.

My other huge inspiration are people. Your behavior, looks into the distance, which are full of desire, sometimes sadness and worry, sometimes even childish joy. which inspired me from interesting people on the road and at home.

I notice the details, the characters, the structures and the colours of everything and everyone around me. And I've naturally compared a lot of things since I was a little girl. It seemed amazing to me how similar the different natures were to animals, and how connected everything was.

it was a challenge for me to render a theme of connecting man with nature, I wanted the images to be more cheerful and playful. The theme of Connecting Man with Nature has accompanied my whole life. I wanted to humorously capture the connection here. therefore, I chose a large canvas and a small one that characterizes it. And I wanted to capture charisma in portraiture and natural products or animals

17

seznam příloh

1,2 Kočica

3,4 pampeliška

5,6 ruměnice pospolná

7,8 slepý boxer

9,10 angorský králík

11,12 odraz ve vodě

13,14 slepička Bohuška

15,16 křepelčí vejce

17,18 kámen

19,20 babička houbička